

PRIJEDLOG

Na temelju članka 7. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj _____ godine donijela

ODLUKU

o pokretanju postupka za potpisivanje Europske konvencije o državljanstvu

I.

Na temelju članka 138. Ustava Republike Hrvatske pokrece se postupak za sklapanje Europske konvencije o državljanstvu, sastavljene u Strasbourgu, 7. studenog 1997., u izvorniku na engleskom i francuskom jeziku.

II.

Republika Hrvatska postala je 6. studenog 1996. godine punopravna članica Vijeća Europe. U postupku pristupanja Republika Hrvatska je 15. ožujka 1996. godine preuzela određene obveze koje se odnose na jačanje zaštite ljudskih prava, vladavine prava i demokracije.

Republika Hrvatska kao samostalna i suverena država, međunarodno priznata i članica Vijeća Europe regulirala je problematiku stjecanja i prestanka državljanstva donošenjem Zakona o hrvatskom državljanstvu 8. listopada 1991. godine («Narodne novine», broj 53/91, 28/92 i 113/93).

Zakon o hrvatskom državljanstvu poštuje pravni kontinuitet prijašnjih zakona o državljanstvu te je Zakonom i uputama za provedbu istog precizno utvrđen postupak utvrđivanja državljanstva osobama koje su to svojstvo stekle po propisima koji su vrijedili do stupanja na snagu danas važećeg Zakona o hrvatskom državljanstvu i provodi se kontinuirano.

III.

Europska konvencija o državljanstvu bavi se svim glavnim pitanjima vezanim za državljanstvo: nacelima, stjecanjem, zadržavanjem, gubitkom, povratom, postupovnim pravima, višestrukim državljanstvom, državljanstvom u kontekstu sukcesije države, vojnim obvezama i suradnjom među državama potpisnicama.

Europska konvencija o državljanstvu (ETS No.166) otvorena je za potpisivanje državama članicama Vijeća Europe i državama nečlanicama koje su sudjelovale u njezinoj izradi u Strasbourgu 6. studenog 1997.

Konvencija kojom se mijenja Konvencija iz 1963. (ETS No. 43) i s njom nije spojiva, izlaže nacela i propise kojih se stranke obvezuju pridržavati glede državljanstva osoba.

Namjera Konvencije o državljanstvu je olakšati stjecanje državljanstva i reintegraciju u izvorno državljanstvo. Istovremeno, pokušava ograničiti mogućnost gubitka državljanstva i spriječiti proizvoljnu uskratu državljanstva. U tom smislu, Konvencija propisuje da svaka stranka treba jamčiti da zahtjevi za državljanstvo mogu biti predmetom administrativne ili sudske žalbe, u skladu s njezinim unutarnjim zakonodavstvom.

Konvencija utvrđuje pravni okvir za suradnju između stranaka u tim stvarima. Njezine odredbe primjenjuju se na osobe za koje postoji bojazan da ostanu bez državljanstva zbog sukcesije država, na osobe koje imaju višestruko državljanstvo i na one osobe koje podliježu vojnim obvezama.

Konvencija propisuje da svaka stranka treba utvrditi, putem svojeg zakonodavstva, koji su njezini državljani. Istovremeno, Konvencija jamci nacela sprecavanja apatridnosti, nediskriminacije i poštivanje ljudskih prava osoba koje zakonito i stvarno borave na njezinom državnom području.

Kako bi olakšale suradnju, stranke se obvezuju dostaviti glavnom tajniku Vijeća Europe informacije o svojem unutarnjem zakonodavstvu vezano za državljanstvo i na zahtjev međusobno prosljediti informacije o svojem unutarnjem zakonodavstvu o državljanstvu i o zbivanjima u pogledu primjene Konvencije.

U dosadašnjim kontaktima Vijeće Europe nije imalo primjedbi na sadašnji Zakon o hrvatskom državljanstvu, osim u clancima 16. i 30. stavak 2. Zakona. Radi se o odredbama koje se odnose na primitak u hrvatsko državljanstvo pripadnika hrvatskog naroda.

Europskom konvencijom o državljanstvu u poglavlju VII. – Vojna obveza u slučajevima višestrukog državljanstva, u clanku 21. – Izvršenje vojne obveze, stavku 3. točka a) propisuje se da je osoba koja posjeduje državljanstvo dviju ili više država stranaka dužna ispuniti vojnu obvezu prema državi stranci na cijem državnom području stvarno prebiva. Ipak, do navršenih 19 godina života, takvoj osobi ostavlja se mogućnost izbora, da kao dobrovoljac vojnu obvezu izvrši prema bilo kojoj državi stranci čiji je također državljanin, za cjelokupno i efektivno razdoblje koje je približno jednako onome aktivne vojne službe koja se traži u prvonavedenoj državi stranci, osim u slučajevima kad je posebnim sporazumom koji je zaključen ili može biti zaključen, drugačije određeno. Upravo zbog ovakve odredbe Konvencije, a nakon njezinog potpisivanja, bit će potrebno izmijeniti Zakon o obrani («Narodne novine», br. 33/02 i 58/02, obveznim propisivanjem mogućnosti izbora države stranke u kojoj će državljanin izvršiti vojnu obvezu u vremenu nakon novacjenja do navršenih 19 godina života.

IV.

Prihvaca se tekst Europske konvencije o državljanstvu, koji je sastavni dio ove Odluke.

V.

Ovlašćuje se veleposlanik, stalni predstavnik Republike Hrvatske, pri Vijeću Europe u Strasbourgu, da, u ime Vlade Republike Hrvatske, potpiše Konvenciju iz točke 1. ove Odluke.

VI.

Izvršavanje Konvencije iz točke 1. ove Odluke neće zahtijevati dodatna financijska sredstva iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

VII.

Konvencija iz točke 1. ove Odluke zahtijevat će izmjene i dopune Zakona o hrvatskom državljanstvu u dijelu koji se odnosi na primitak u hrvatsko državljanstvo pripadnika hrvatskog naroda te Zakona o obrani i to na način obveznog propisivanja mogućnosti izbora države stranke u kojoj će državljanin izvršiti vojnu obvezu u vremenu nakon novacjenja do navršениh 19. godina života.

S obzirom da se radi o međunarodnom ugovoru političke naravi te s obzirom na činjenicu da će Konvencija zahtijevati izmjenu i dopunu Zakona o hrvatskom državljanstvu i Zakona o obrani ista podliježe potvrđivanju od strane Hrvatskog sabora, sukladno odredbi članka 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Klasa:
Ur.broj:
Zagreb,

PREDSJEDNIK
dr.sc. Ivo Sanader